PETYCJA

Szanowni Państwo,

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) składamy petycję z prośbą o kontynuację prac legislacyjnych nad projektem ustawy o dodatku dopełniającym dla osób posiadających orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji, które pobierają inne świadczenia niż renta socjalna.

JEDNAKOWE POTRAKTOWANIE OSÓB, KTÓRE SĄ CAŁKOWICIE NIEZDOLNE DO PRACY I SAMODZIELNEJ EGZYSTENCJI, DODATEK DOPEŁNIAJĄCY DLA WSZYSTKICH.

W dniu 29 października 2024 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda podpisał Ustawę z dnia 27 września 2024 r. o zmianie ustawy o rencie socjalnej oraz niektórych innych ustaw.

Wnioskujemy o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dla pokrzywdzonych tj. pominiętej grupy osób całkowicie niezdolnych do pracy i samodzielnej egzystencji.

Ustawa łamie zasadę równości. Wprowadzone przepisy w Ustawie z dnia 27 września 2024 r. o zmianie ustawy o rencie socjalnej oraz niektórych innych ustaw są niezgodne z Konstytucją, a to ze względu na wprowadzenie nierówności pomiędzy osobami niepełnosprawnymi niezdolnymi do pracy i samodzielnej egzystencji znajdującymi się w takiej samej sytuacji prawnej. Jedyna różnica to data nabycia tej niezdolności.

Różnica kwotowa jest drastyczna, natomiast potrzeby tych osób są podobne, wymagają rehabilitacji i opieki 24 godz. na dobę.

Sprawiedliwe i zgodne z Konstytucją będzie jak wszystkie osoby całkowicie niezdolne do pracy i samodzielnej egzystencji, będą otrzymywać dodatek dopełniający 2610,72 zł brutto do tej samej kwoty tj. do 300% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (taką maksymalną kwotę łączną przyznaną dla rencistów socjalnych całkowicie niezdolnych do pracy i samodzielnej egzystencji) zgodnie z USTAWAz dnia 27 września 2024 r.o zmianie ustawy o rencie socjalnej oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa wprowadziła dodatek dopełniający dla osób uprawnionych do renty socjalnej, które są jednocześnie całkowicie niezdolne do pracy i do samodzielnej egzystencji. Należy jednak zwrócić uwagę, że podobnego wsparcia nie przyznano osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, które są uprawnione do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub przeszły z tej renty na emeryturę. Następstwem takiego ukształtowania sytuacji prawnej wskazanych tych grup osób z niepełnosprawnościami jest istotna dysproporcja w wysokości otrzymywanych świadczeń. Takie zróżnicowanie podmiotów znajdujących się w podobnej sytuacji są to niezgodności ustawy z zasadą równości wynikającą z art. 32 ust. 1 konstytucji. Renta socjalna to jest takie świadczenie, którego celem jest skompensowanie braku możliwości nabycia przez daną osobę uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy takiej osoby powstała jeszcze przed jej wejściem na rynek pracy. Cechą istotną w tym przypadku jest stan zdrowia danej osoby, który skutkuje trwałą niezdolnością do wykonywania pracy. W tym kontekście renta socjalna jest instytucją zbliżoną do renty z tytułu niezdolności do pracy/osób będących na emeryturze po takiej rencie, które to świadczenie jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego związanym z istnieniem stanu chorobowego, który czyni taką osobę ubezpieczoną obiektywnie niezdolną do pracy w ramach wszystkich swoich posiadanych kwalifikacji. Osoby ubiegające się o rentę z tytułu niezdolności do pracy musiały dodatkowo spełnić przesłanki w zakresie stażu ubezpieczeniowego, które nie są uwzględnianie w przypadku renty socjalnej. Wymóg stażu ubezpieczeniowego oznaczał, że osoby te przez określony czas podlegały obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i z tego tytułu opłacały składki na ubezpieczenie rentowe.

Ten problem należy niezwłocznie rozwiązać Legislacyjnie, poprzez zmianę Ustawy z dnia 27 września 2024 r. o zmianie ustawy o rencie socjalnej oraz niektórych innych ustaw zgodnie z Konstytucją.

Art. 32 Konstytucji RP "Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny"

Prosimy o bezwłoczne kontynuację prac legislacyjnych nad projektem ustawy o dodatku dopełniającym dla osób posiadających orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji, które pobierają inne świadczenia niż renta socjalna.
imię i nazwisko adres zamieszkania

Ministerstwo Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor
Monika Rusin

dot. BON-VII.054.3.2025
Warszawa/ elektroniczny znacznik czasu

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na petycję w sprawie prośby o kontynuację prac legislacyjnych nad projektem ustawy o dodatku dopełniającym dla osób posiadających orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji, które pobierają inne świadczenia niż renta socjalna, Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych - działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) - uprzejmie przedstawia, co następuje.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowano założenia projektu ustawy o dodatku dopełniającym dla osób z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy oraz orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, pobierających inne świadczenia niż renta socjalna. Podjęcie prac związane jest z pojawiającymi się wątpliwościami w zakresie nierówności w uprawnieniu do dodatku dopełniającego pomiędzy osobami z orzeczoną niezdolnością do samodzielnej egzystencji, które są rencistami socjalnymi (zgodnie z ustawą o rencie socjalnej), a rencistami z tytułu niezdolności do pracy (zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, oraz ustawami regulującymi sytuację prawną rencistów mundurowych).
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej złożyło do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wniosek o wpis danego projektu do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów. Zgodnie z ustaleniami Zespołu do Spraw Programowania Prac Rządu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zagadnienie to wymaga jednak pogłębionej analizy. Na dzień dzisiejszy trwają w tym zakresie uzgodnienia z Ministerstwem Finansów. Podjęcie dalszych prac legislacyjnych uzależnione jest od powyższych ustaleń.
Należy dodatkowo wskazać, że Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej podejmuje liczne inne działania zmierzające do poprawy jakości życia osób z niepełnosprawnościami. W celu pokrycia kosztów opieki oraz rehabilitacji osoby niepełnosprawnej Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowało ustawę o świadczeniu wspierającym. Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429, z późn. zm.) weszła w życie 1 stycznia 2024 r. Świadczenie wspierające przysługuje osobie w wieku od ukończenia 18. roku życia posiadającej decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, o której mowa ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jeżeli potrzebę wsparcia określono na poziomie od 70 do 100 punktów w skali potrzeby wsparcia. W zależności od otrzymanego poziomu potrzeby wsparcia przysługuje określona w ustawie wysokość świadczenia. Celem świadczenia wspierającego jest udzielenie osobom niepełnosprawnym, mającym

potrzebę wsparcia, pomocy służącej częściowemu pokryciu wydatków związanych z zaspokojeniem szczególnych potrzeb życiowych tych osób.
Osoba zainteresowana wsparciem powinna złożyć wniosek do wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, który wydaje decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, a po jej otrzymaniu - złożyć wniosek o świadczenie wspierające do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowało również projekt ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami, której podstawowym celem jest systemowe uregulowanie dostępu do tej formy wsparcia, niezbędnej dla możliwości realizacji prawa do niezależnego życia osób wymagających intensywnego wsparcia. Usługa asystencji osobistej, polegająca na indywidualnym wsparciu w wykonywaniu codziennych czynności, których osoby z niepełnosprawnościami nie mogą realizować na równi z innymi osobami, ma na celu aktywne włączenie i pełny udział tych osób w życiu społecznym oraz zawodowym. Wprowadzenie tych rozwiązań jest również realizacją prawa osób z niepełnosprawnościami do niezależnego życia i pełnego włączenia w społeczność lokalną, zawartego w art. 19 Konwencji ONZ o Prawach Osób z Niepełnosprawnościami, którą Polska ratyfikowała w 2012 r. Projekt ustawy, po uzgodnieniach międzyresortowych, opiniowaniu i konsultacjach publicznych, został przyjęty przez Komitet Cyfryzacji Rady Ministrów i skierowany do dalszych prac legislacyjnych.

Z wyrazami szacunku

Monika Rusin
Dyrektor
Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

tel. 222-500-108
info@mrips.gov.pl
https://www.gov.pl/web/rodzina

ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa